

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

M. Fab. Quintiliani Declamationes Undeviginti. M. Fabii Avi Et Calpurnii
Flacci Declamationes. Auctoris Incerti Dialogus De causis corruptae
Eloquentiae - Cvm Variorum Notis

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

CCCLXVIII. Alens patrem rapta abdicata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12889

adolescens, hanc legem introducere. Non optas. Age quisquis non est avarus, demens est? Varii sunt mores. Puta me nolle optare, non concupiscere præmium: non invenio, quid optare possim: deinde patriam onerare nolo bello afflictam. Deinde gratuitæ debent esse virtutes: deinde hoc est præmium, intueri debitorem populum. Licet differre: permittes & tua causa, uxorem tibi opto, honores opto. Statim, inquit, opta. Ergo si facio, sanus sum. En crimen, quod statim tolli potest? Quid vis optem? opto statuas? vultum contrahit: dies festos? irascitur. Quid igitur? pecuniam? & si hanc desideras, cur non fortiter pugnabas? descend in aciem: an ego pro te pugnavi? Si perseveras in foro potius militare, quam in prælio, absolutionem opto: tolle judicium.

CCCLXVIII.

Alens patrem raptæ abdicata.

Rapta invito parre nuptias optavit. ob hoc abdicata, tacuit: egentem patrem quia invito marito alebat, est repudiata; ingrati agit adversus maritum.

DECLAMATIO.

Beneficium dedit, vitam donavit. Magnum beneficium best, lucem dare: ideo sunt parentes carissimi: & illi vitam dant non sentientibus. Quid, quod beneficium dedit, cum accepisset injuriam? Jam non tantum vitam tuam donavit tibi, sed etiam ultionem suam: nec tantum non exegit supplicium, sed etiam concessit matrimonium. Quid his vis adjiciam? exorata est. Solent dolere raptæ: & contineri non possunt, nec à patribus. Dedit ergo beneficium. Quid si etiam contra patris voluntatem te servavit? Illum offendit, ut tibi parceret: & quam graviter? etiam abdicata est. Cum tibi beneficium dat, ipsa accipit injuriam.
¹ Donavit tibi etiam testamentum patris. Accepisti ergo beneficium,

¹ Donavit tibi etiam testamentum patris. contra mentem patria. Sed hi non intellexerunt vim τε donare, de qua diximus alibi.
Quidam apud Aërodium: etiam

neficiū, non retulisti gratiam. Quid si fecisti etiam injuriam? Expectatis, ut dicam: Cultus negavit, viduam fecit: quantum est vestis & ornamentum? Matrimonia sunt ab ipsa rerum natura inventa. Sic mares foeminis junguntur, ut imbecillior sexus præsidium ex mutua societate sumat. Puta illam habere patrem, ad quem se recipiat. infamata est, nunc bis vidua est, mendico patre. Ergo maritum eripis, quem tandem maritum? quem tantopere dilexit: ut patri præferret. Potuit tibi controversiam facere de nuptiis juris sui, si ad ingratum reverti vellet. Quid his objicis? Patrem, inquit, alit: accusas quod miseretur. Patrem ali non solum oportet, verum etiam necesse est. Sed me, inquit, perire voluit. Ecquid ignoscitis, judices, ¹ si talem oderat, qui ante cognoverat? nam hæc ignoravit. Perire voluit merito: rapueras. Lex te occidebat, non hujus pater. Sed non defendo illum, qui non ad te venit. Peccavit: idem te non rogat; filiam rogat, te uxor. Nempe hæc ei petit cibum seni, cui alieni porrigit. Nec multum est, quod detur, & hæc misericors est. Sed expellis, & cum patre mendicare cogis, non es ingratus? ergo matrimonium eripis: ² quid? quod matrimonium? juris sui poterat injusti repudii agere: vellet. Inimicum, inquit, meum

alibi. Hoc dicit, in tuam gratiam caret
hæreditate patris. Sic Decl. 360. Addat
donasse illam filio petitionem. hoc est, in
gratiā filii non petisse, petitionem re-
misisse. Gronovius.

¹ Si talem oderat, qui ante cognoverat.] Sic & Thaddæus. Ærodius: quem ante non cognoverat. Sed sententia est. An non videtur vobis pater raptæ jure exosus fuisse hunc raptorem, & merito voluisse, ut raptæ mortem optaret, qui sciebat hanc tam pravo esse ingenio, quam nunc ostendit? Sequitur: nam hæc ignoravit, id est, huic tamen eriam ignoscendum raptæ: nesciebat enim tam mali moris maritum se optare. Ærodius:

nam hæc ignoravit: & ad marginem:
Supple, à filia raptorem dilig. Gronov.

² Quid? quod matrimonium? juris sui poterat.] Non aliter Ærodius. Distinctiones omnem abolent sensum. Reformat: Matrimonium eripis. - Quid quod matrimonium juris sui? Ut paulo ante: Potuit tibi controversiam facere de nuptiis juris sui. Tales erant, quas raptæ optaverant. Deinde: Poterat injusti repudiū agere: vellet. Hic aut addendum, aut intelligendum rō si. Solet enim non ineleganter sic dissimulari. Tantum abest, ut totum hic inculcati debeat ē superioribus: si ad ingratum reverti. Idem,

meum alebat. Miraris? misericors est, & hoc accusas forsan non personam æstimavit, sed fortunam. Est hoc vitium illius: nuper & raptoris miserita est. Sed quid tam valde iste peccavit, ut mori debeat? Me, inquit, perire voluit. Imitaris, quod arguis. Ergo peccavit, idem facis. Crudelitatem & accusas & imitaris. Sed ille merito: quippe raptorem. Puta peccasse: satisfecit, rogat, miser est, hostes quoque parcunt. Denique hæc meruit: hanc respice. Te quoque, inquit, abdicavit. Relinque æstimationem ipsi doloris sui: ¹ sine ipse vindicet. Sed cur vindicet? merito abdicata est. Te servaverat, meruit exulare. Sed puta injuste abdicasse, pater est. Non respicimus in ejusmodi fortuna, quid meruerit. Denique quid faciet mulier, cum ad januam venerit? & quantulum est, quod præstat? Quo nunc se misera conferet? cum patre nimirum mendicandum habet. Facile tamen maritum inveniet: tantum ne impune læsa sit, solatum petit.

CCCLXIX.

Armis sepulchri victor.

SEPULCHRI VIOLATI SIT ACTIO. Quidam arma de sepulchro viri fortis, suis consumptis, sustulit, victor reposuit. Reus est violati sepulchri.

DECLAMATIO.

POtu*i* inficiari, quod objicitur. Detracta arma dicis?

Nego: mentior? eamus in rem præsentem, adnumere volo: si quicquam defuerit, damnari volo. Sed non corrumpam gloriam meam, ut dissimulem, propter quod vir fortis honoratus sum. Sed quid faciam? non licet mihi ista narrare: instat livor: & id, quod salvus est, odit. Sepulchrum, inquit, violasti. Non utcunque attingitur sepulchrum, violatur: alioqui ² nec inferre mortuos liceret,

nec

¹ Sine ipse vindicet.] Lege: sine ipsa vin- | nec inferre mortuos. Pithœus. Nec inter
dicet. rapta dolorem abdicationis. Idem. | mortuos licet.] Scribe: nec inferre mortuos
liceret. Gronovius.

² Nec inter mortuos.] Fortasse melius,